

GAZETA TRANSILVANIEI.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Brasiovu, piața mare Nr. 22. — „Gazeta” eșe:
Jof'a și Dumineca.

Prețulu abonamentului:
pe unu anu 10 fl., pe șiese luni 5 fl., pe trei luni
3 fl. v. a. — Tieri esterne 12 fl. pe unu anu sêu
28. franci.

Anul XLII.

Se prenumera:
la postele c. și r. și pe la dd. corespondenti.

Anunțurile:
un'a serie garmondu 6 cr. și timbru de 30 cr.
v. a. pentru fiacare publicare. — Scrisori ne-
francate nu se primescu. — Manuscripte nu se
retrămitu.

Nr. 46.

Dumineca, 23 Iuniu

1878.

Cei mari și cei mici.

Brasiovu, 22 Iuniu 1878.

Trăim într'o epocă a contradicțiilor, a contrastelor morale. Acést'a epocă de tranziție, condiționată prin mersul rapid al culturai omenești, se pare, că a ajuns la unu punctu de culminatiune. Neliniștea, ce a cuprinsu tôte spiritele în Europ'a, provine de acolo, că fiacare omu cugețatoriu simte, că ne aflăm în ajunulu de mari schimbări, nu numai pe terenulu politicu, ci și pe celu economicu și socialu, dăr' totu standu față c'unu viitoriu necunoscutu, se temu, că nu cumva acést'a se le aduca mai multu reu decatu bine. Pământulu, pe care calcăm astadi, e subminat în tôte partile, se clatina sub picioarele nôt're. La fiacare pasu, ce'lu facemu, trebuie se sondam mai antaiu cu cea mai mare bagare de sêma terenulu, pentru că se delaturam torpidele omorît'rice, ce ni s'au pus în cale. Simțulu de siguranță face locu celui mai estremu scepticismu. Incredere nu mai este. Acést'a se refera nu numai la comerțulu între individi, dăr' cu deosebire și la acél'a între popóre și state.

De candu regatul Prussiei a începutu rebellele sale cucerit'rice, cari au dusu la unitatea presenta a Germaniei, „prin focu și prin sânge”, de candu forti'a brută s'a proclamatu de principiu conducătoriu în politic'a statelor, dreptulu european a devenitu érași ceea ce fusese în vechime, unu dreptu alu pământulu, alu celui mai tare. Urmasia a fostu o activitate febrilă a tuturor statelor în organizarea de noue armate, în fabricarea de noue arme de tôte sistemele. „Cătu mai multe brație armate și cătu mai bune arme” acést'a este marea problema a timpulu de față și se pare, că statele vedu în realizarea ei scopulu lor celu mai înaltu. Trăim în er'a asianumita a militarismulu, provocată prin cuceririle Prussiei. Celu ce se crede mai slabu, se teme că nu cumva într'o buna dimiueția se navaléscă celu mai tare asupra'i, de aceea totu se arméza, totu voru se fia pregătiți, pentru-că nici unulu nu se mai încrede în lealitatea celui altu, ci numai în propriile sale fortii.

În acést'a stare a aflatu Congressulu popórele, statele europene. Russi'a și Turci'a au închiatiu pace, dăr' n'au încetatu nici unu momentu de a face noue pregătiri de rebelu. Angli'a și Austro-Ungari'a înainte de a merge la congressu au pus în mișcare o parte a fortierilor sale armate, Germani'a și Françi'a sunt totdeauna gat'a, Itali'a înca nu a remasu inderetu. Numai după ce s'au asigurat astfelu fiecare au plecatu reprezentantii poterilor la adunarea dela Berlinu. Ce potemu dăr' așteptă pentru dreptu și dreptate dela o adunare, în care numai tunulu vorbesce?

Eata de ce neliniștea și neîncrederea este atatu de mare, cu tôte ca oficioșii din tôte partile se întrecu în asigurari, că pace va fi, că congressulu tôte le va resolvî și aplană. Amu vorbitu mai susu numai de cei mari. Unde remanu înse mititeii, grecii, romanii, serbii, și muntenegrinii? Si acést'i s'au armatu din creștetu până în talpi și ére facut'au ei ast'a de multa încredere, ce o au în cei mari? — „Statele cele mici nu potu esistă pentru durată, ele mai curundu sêu mai tardiu trebuie se fia înghitite de cele mari”; acést'a devenise o frasa constantă a erei bismarckiane, în care domnesce aciôm'a, că „poterea merge înainte dreptulu.” Asia este, Pruss'i'a a premersu cu esemplulu. Dilele aceste fû înmormentatu la Parisu regele Hanoverei. Elu a fostu detronatu și tier'a, peste care domniea, a fostu aneșată de catra imperatoarele Wilhelmu. Spre a-si ajunge scopulu de unificare, acést'a a calcatu în picioare chiaru acelu principiu, pe care se baséza și dinasti'a s'a, principiulu legitimitatii. Nici o consideratiune de dreptu și de dreptate nu a împedecatu dăr' pe Pruss'i'a în urmarirea scopulu seu de

unificare, se va împedecă ére Russi'a de cele trei districte ale Basarabiei romane în mersulu seu cuceritoriu spre Orientu?

Mic'a Romania se provóca la drepturile sale din vechime, la jertfele ce le-a adusu ajutandu Russiei în momentulu de celu mai supremu pericolu, la lealitatea s'a față de intrég'a Europa. Si cu ce respundu mării diplomati ai dilei, poternicii siefi ai cabinetelor europene? — Vedemu că vi se face o mare nedreptate, ne pare reu, dăr' nu potemu se ne batemu cu Russi'a pentru a satisface dorintierulu vóstre.

Nu diu, că-ți cei mari nu pentru aceea s'au adunatu, că se face dreptate celor mici, ci că se'și face sie'și parte cătu mai bună. Invoiel'a dintre cabinetulu rusu și anglesu, publicată în „Globe”, ne aréta de ajunsu calea, pe care au apucatu marile poter. E calea, ce duce la imparțiel'a Turciei. Eata, pentru ce statele mici independente li sunt numai o pedecă, éta caus'a, pentru care reprezentantii turci sunt atatu de multu iritatu, încatu stau se paraséscă congressulu.

Sub aste împregiurari este o mare binefacere pentru Europ'a, este înaltioria de moral'a publică atatu de multu sdruncinată prin pornirile egoistice ale celor puternici vocea, ce a resunatu în parlamentulu anglesu în favorulu dreptatii, vocea lordulu Campbell, care a cerutu, că camer'a se'și exprime adenc'a parere de reu, că guvernulu anglesu, printr'o întielegere de mai înainte a devenitu complicele rapirei unei parti din teritoriulu romanu, în contra dorintierulu poporulu anglesu!

Congressulu.

Despre decursulu șiedintiei a dou'a a congressulu scrie „Berliner Tagblatt”:

„După ce deschise Bismarck șiedinti'a a dou'a, ceti Radowitz (franșuesce) processulu-verbalu alu șiedintiei trecute; se aprobă în tacere. Reprezentantii Pórt'e, cari au lipsitu dela prim'a șiedintia, nu facura nici cea mai mica obiecțiune. După aceea cetesce Bülou ordinea de stabilitate de Bismarck, pentru acést'a șiedintia. Ea contine numai doue obiecte: 1. Ficsarea regulamentulu de afaceri. 2. Discussiunea generală despre cuprinsulu întregu alu tractatulu de San-Stefano. Bismarck deschide șebateru asupra regulamentulu. Nimenea nu cere cuventu, regulamentulu de afaceri este acceptatu conformu propunerei germane. Elu stabileșce ordinea vorbitorilor pentru astadi în modulu urmatoriu: Russi'a, Angli'a, Austro-Ungari'a, Françi'a, Germani'a, Itali'a, Turci'a. Șebateru generală se deschide. Primulu vorbitoriu e Siuvaloff, după elu au cerutu cuventulu Salisbury și Haymerle. Siuvaloff vorbesce unu ora întregă. Face mai antaiu o reprivere istorică, trage apoi consecințiele victorieilor rusesce și documentéza apoi după dreptulu de stat pretensiunea Russiei și îndreptățirea de a cere o desdaunare de rebelu. Elu pledéza pentru primirea în totalitate a tractatulu de pace și cetesce în fine unu resumatu cu privire la împartirea longitudinală a Bulgariei, pe lenga unele modificari ale fruntierilor vestice și sudice. După aceea anunția principele Bismarck amandamentulu urmatoriu alu cabinetulu germanu: „Flot'a anglesă și trupele rusesce se se retraga dela Constantinopolu pe tempulu cătu va dură congressulu”. Amandamentulu e sustienutu de catra Itali'a, Austro-Ungari'a și Françi'a. Conte Andráșy face propunerea, că șebateru asupra acestu amandamentu se se amane pe șiedinti'a viitória. Șiedinti'a se închiatiă îndată după 4 ére. Șiedinti'a urmatória Mercuri la 2 ére.”

Dela Berlinu i se anunția lui „P. Ll.”, că șiedinti'a de Mercuri 19 l. c. s'a începutu la 2 ére și s'a finitu înainte de 4 ére. La ordinea dilei a fostu érași cestiunea bulgară. Punctulu de gra-

vitatiune este acuma în conferențiele, ce se tienu pe fiecare di între Andrásy, Beaconsfield și Siuvaloff. Aceste se continua înca și anglesii dicu, că este în fine șperanță, că cestiunea bulgară se fia resolvită într'unu modu multiamatoriu pentru Angli'a și Austro-Ungari'a și nevetamatoriu pentru Russi'a. Dăr' voru mai trece înca câteva dile până ce se va constatá unu rezultat definitivu. „Nordd. allg. Ztg.” acusa pe turci, că continua vechi'a lor tactică la șebateri și voiescu se provóce neîntielegeri între poter, că voiescu a aduce lucrulu acolo, încatu se fia datu afara cu poterea din Siuvaloff și Varn'a. Față de acést'a acusatiune a lui „Nordd. allg. Ztg.” asigură turcii, că ei voiescu se se plece dictatulu Europei, dăr' numai acestiua. Si în Epiru și Bosni'a voiescu se dé dreptulu de ocupatiune numai Europei întregi, é' nu unei poter singuratică. Cestiunea acést'a înse înca nu a venit la ordinea dilei. — Metropolitulu vechi Serbie Sav'a a predatu în 19 o petitiune a poporatiunei din vechi'a Serbie, care cere se fia împreunată cu Serbi'a. Consil. Busch a primitu petitiunea și a promis, c'o va supune congressulu. Ministrulu Ristici va predá memorandumulu seu Vineri.

După informatiunile berlinese ale lui „Polit. Corresp.” processulu asiaticu numitei grupari a poterilor (a aliantierilor) a începutu, acést'a înse nu este a se întielege asiaticu, că poterile ar' fi în inimizitate unele cu altele. „Față de Russi'a sta Angli'a și Austro-Ungari'a de un'a și Pórt'a de alta parte; Germani'a, Françi'a și Itali'a iau o pozițiune mediocritória, ceea ce nu eschide înse că unulu sêu altulu din membrii grupei din urma se se dé mai multu pe partea Austro-Ungariei și a Angliei. Conclucarea necontestabilă a Angliei și Austro-Ungariei ne face se șperamu, că s'a stabilitu în Berlinu o întielegere între aceste doue poter, care de șiguru se va sustiene în totu timpulu șebaterilor. Publicatiunile din „Globe” sunt paralizate. Isolarea Austro-Ungariei la congressu astadi nu mai este posibilă; și chiaru în casulu, candu izolarea ar' fi faptă, nu ar' poté se aiba nici o influență asupra actiunei politice a monarchiei (?)” — În 19 a fostu mare Șoarea la contele Károly ambasadurulu Austriei în Berlinu. La acést'a șoarea au fostu invitati și reprezentantii Greciei, Romaniei, Serbiei și ai Muntenegrulu.

„Nordd. allg. Ztg.” scrie: „Pe lenga cestiunea bulgară va causá cele mai mari discussiuni și cestiunea Basarabiei. Provocarea Romaniei la tractatulu dela 1856 nu se recunóșce de catra russi, deóráce tractatulu acést'a nu a fostu închiatiu cu Romani'a, ci cu Turci'a; asiadăr' este de a se considerá vocea Turciei în prim'a linia, pentru-că Romani'a nu este înca recunoscută că statu independentu; totu asiaticu a fostu încuviințiatu și imperulu germanu în secolulu trecut mariri de teroriu, fora se-i pese de domniile teritoriulu, ce érá în jocu. Dăr' Romani'a va trebui se se consulte și cu sine, că ére mai bine va fi a'si conservá Basarabi'a și a se espune astfelu cererilor de revindicatiune a unui poteru vecinu, caruia ori-cumu totu i s'a fostu luat în faptă acelu teroriu.”

Se anunția din Berlinu 18 Iuniu: Statele de rangulu alu doilea urmarescu cu atentiune șebaterile congressulu în șperanță, că voru fi admise și ascultate cu votu consultativu. — În cercurile, serbesce se vorbesce, că Bismarck ar' protege ide'a unei confederatiuni danubiane, în șpecialu alipirea Serbiei de Austro-Ungari'a în privinti'a comercială, diplomatică și militară. — Se dice, că după șiedinti'a a trei'a delegatii turcii erau fórté iritatu. De alta parte se sustiene, că Austru-Ungari'a și Angli'a se întielegu din ce în ce mai bine.

„Neue freie Presse” publică unele puncte ale memoriulu romanu, pe care represen-

tantii Romaniei voiescu se'lu astérna congressului. Intre altele se dice in acestu documentu: „Russi'a a avutu de scopu prin tractatulu dela San-Stefano, a desbracă pe Romani'a de dreptulu european. In articuli 5, 12 si 19 ai tractatului a stipuiatu Ignatieff in numele Romaniei unele conditiuni insemnate asia, cá si candu ar' fi fostu impoternicitu de catra statulu romanu si cá si candu acestu principatu ar' depinde directu de Tiarulu Russiei, precandu e constatatu, ca nimenea nu a autorisatu la acést'a pe negociatoriulu russescu. Diplomatiu romani nu numai, ca n'au fostu admisi la ne-negotiarile intre Safvet - pasi'a si Ignatieff, dér' ce e mai multu, candu au protestatu in urm'a acestei tractari, nici nu s'a luat macaru actu de protestulu lor. Romani'a cere se i se recunósca neutralitatea si se fia pusa sub garanti'a Europei. Nu aspira nici la acuisit. uni teritoriale nici la concessiuni noue, cere numai independenti'a si neutralitatea s'a garantata. In momentulu, candu russii au aparutu la fruntari'a romana, principatulu nu avea mai multu de 8000 ómeni sub arme, nu a fostu dér' in positiune de a se impotrivi invasiunei russesci, ceea ce ar' trebui se faca in viitoriu. Tractatulu dela San-Stefano a lasatu apoi cu iutentiune unele puncte neprecisate, aceste trebuie se fia rectificate inainte de tóte. Europ'a se nu uite, ca aci e vorb'a nu numai de-o cestiune specificu romana, ci de o cestiune a ordinii generale s. c. l.

Totu aceluia diariu vienesu i se scrie dela Berlinu 15 Iuniu cu privire la atitudine a reprezentantiloru Romaniei faci'a cu congressulu: „Nu e adevérata scirea, ca dnii Bratianu si Cogalniceanu se voru intórce la Bucuresci, indata dupa ce voru fi prezentatu congressului unu protestu in contra incorporarei Basarabiei. Ministrii romani nu voru face Russiei placerea acést'a. Din contra ei voru probá, ca pretensiunea russa e cu totulu nefundata si ca areopagulu european, aprobandu cererea Russiei, de dragulu pacii, s'ar' face complicele unei nedreptati strigátorie la ceriu. Representantii Romaniei inainte de tóte voru dovedi, ca nu numai districtele din cestiune, dér' intrég'a Basarabia impreuna cu delt'a Dunarii au apartienutu din vechime Moldovei si au fostu cedate Russiei de catra Turci'a prin pacea dela Bucuresci cu tóte, ca Turci'a n'a avutu nici unu dreptu la cedare, ca-ci Moldov'a si Munteni'a nu erau provincii ale Turciei, ci inchiaiasera cu acést'a numai tractate, prin care Port'a s'a obligatu ale aperá teritoriulu pentr'unu tribut. Asiadér' pacea dela Paris a reparatu numai intr'o proportiune fórte mica nedreptatea, pe care o facusera Moldovei russii si turcii. . .

„Ministrii romani au adusu la Berlinu originalulu conventiunei dela 4(16) Aprile 1877 si 'lu voru supune congressului. Vomu vedé, déca Gortiacoff va cuteza a sustiené dinaintea congressului cá motivu alu Russiei pentru calcarea conventiunei dela 4(16) Aprile, ca Romani'a a calcatu mai antaiu conventiunea, pentru ca a datu ajutoriu russiloru la Plevn'a, dupa ce principele Carolu primise dela imperatulu Alecsandru acea telegrama, in care se dice tectstualu: „Au nom de Dieu venez vite“. (In numele lui Ddieu vin'o iute.) Déca congressulu se va pronuciá oficialu séu prin tacere, ca Russi'a nu trebuie se respecte conventiunea inchiaia cu Romani'a, ca este in dreptu a resplati ajutoriulu, ce i l'a datu Romani'a prin aceea, ca-i taie o bucata din corpulu ei, — atunci, dér' numai atunci, reprezentantii Romaniei potu se se reintórca linistiti in patri'a lor, cu consciinti'a de a-si fi implinitu pana in capetu datori'a faci'a cu tíer'a lor si faci'a cu Europ'a, si atunci ei potu se pórté fruntea mai redicata, de catu reprezentantii aceluor poteri, cari voru fi legalisatu prin iscaliturile lor calcarea tractatului de catra Russi'a si necredini'a russésca faci'a cu Romani'a.“

Tectstulu invoielei dintre Angli'a si Russi'a, publicatu in „The Globe“, subscrisu de Siuvaloff si Salisbury si intitulatu: „Proiectu de memorandum, care preciséza punctele, asupra carora s'a stabilitu intielegere intre guvernele Russiei si Marei Britanie, si care va servi de angagiamentu mutualu pentru plenipotentii russi si anglesi la congressu“ — contine in resumatu urmatóriele puncte:

1. Angli'a nu primesce impartirea longitudinala a Bulgariei. 2. E'a se impotrivesce la intinderea Bulgariei pana in Archipelagu. 3. Granitiile de apusu voru respectá poporatiunile nebulgare.

4. Voru fi doue Bulgarii: cea de nordu se va bucurá de autonomi'a politica, sub guvernulu unu principe: cea de sudu va avé autonomi'a administrativa, sub unu guvernatoriu crestinu, numitu pe 5 seu 10 ani cu consimtiementulu Europei. 5. Armat'a turca se va retrage din Bulgari'a de miadiadi, déca congressulu va hotari acést'a. 6. Capii armatei bulgare de miadiadi se fia numiti de Pórta, cu iavoirea Europei. 7. Promissiunile privitórie la Armeni'a se fia facute si Angliei. 8. Angli'a voiesce se aiba voce consultativa in viitórie organizare a Epirului, Tesaliei si celorlalte provincie crestine, ce remanu sub domni'a Turciei. 9. Russi'a nu voiesce, cá despagubirea de resbelu se fia schimbata in anesari de teritoriu, nici nu vrea se vatame pe creditorii anglesi. 10. Russi'a renuntia dela Bajazid si dela valea Alachkert, care duce in Persi'a, dér' cere se se dea Persiei Khoturulu.

11. Guvernulu Maj. S. Britanice va avé se si esprime adenc'a parere de reu, candu Russi'a ar starui pana la finitu la inapoierea Basarabiei. Si fiindu ca este in destulu de siguru, ca celelalte poteri semnatarie ale tractatului de Paris nu sunt dispuse a sprijini cu armele delimitarea Romaniei, stipulata prin tratatu, Angli'a nu se gasesce destulu de interesata in acést'a cestiune spre a fi autorisata a luá singura raspunderea opoziitiunii la schimbu propusu si se indatoresce a nu contestá decisiunea luata in acestu sensu.

Angli'a nu contesta nici ocuparea Batumului si cuceririle din Armeni'a.

Unu alu doilea memorandum, anesatu la acést'a cuprinde punctele ce guvernulu britanicu va semnala congressului:

a) Participarea Europei la organizarea administrativa a ambeloru Bulgarii. b) Timpulu si felulu ocuparii russesci in Bulgari'a, precum si alu trecerii prin Romani'a. c) Numele ce se va dá Bulgariei de miadiadi. d) Discutarea cestiunilor privitórie la plutirea pe Dunare, in privinti'a careia Angli'a are drepturi prin tratatu. e) Se reserva desbaterea tutuluor cestiunilor privitórie la strimtori. f) Angli'a va cere sultanului se promita Europei de a protege si pe calugarii celorlalte nationalitati din muntele Athos.

Ovatiune poetului Alesandri.

Ni se impartasiesce tectstulu adresei, ce au adresat'o romanii din Vien'a triumfatoriului dela Montpellier. Ea suna asia:

Domnului V. Alesandri.

Romanii din Vien'a.

„Multu iubite Alesandri!

„Instrainati de caminulu parintescu si lipsiti de acordurile dulci, cari ne-au leganatu in fraged'a copilaria n'avemu alta mangaiere in momentele de doru, decatu ecoulu sublimu alu animei romane, ce ni se impartasiesce din departare pe aripele poesiei.

Ca plantele esotice, cari in clim'a cea aspra a nordului ar' degerá si ar' perí: asia s'ar' vesteji si animile nóstre in lips'a focului artificiosu, ce vibreaza din córdele lyrei romane si ne face se credemu, ca suntemu incalditi de ducele sóre alu patriei iubite.

Productele poetiloru nostri celebri, cari le citimu si le cantamu aici in strainatate mai multu cu anima, decatu cu glasulu sunt patri'a nóstra; ele ne dau, ce am pierdut si ne facu, cá tíer'a nóstra, dupa care oftamu in tóte dilele, in sublimulu momentu de revedere se ni se infaçisiese inca de diece ori mai frumósá si mai scumpa.

Tu esti acelu favoritu alu ceriului, care te-ai treditu cu darulu museloru in leaganu, cu lyra, ce Ti-a insocitu totu pasulu facutu pe calea vietiei. Ele nu s'au insielatu in alegerea lor si potu fi mandre de laud'a ce le resuna astadi din córdele Tie incredintiate!

Limb'a romana a fostu in tóte timpurile fal'a natiunei romane; ce ne esti Tu noue, nu e de lipsa se spunemu la lume prin multe cuvinte, e destulu se-i dicemu, ca Tu esti mandri'a limbei romane. Corón'a eterica, ce i-ai tiesutu in sirulu lungu de ani, plini de neobosita lucrare in gradin'a frumsetii, astadi i-ai pus'o cu gratia pe frunte si ai proclamat'o de regina preste multe limbi din lume! —

Cantulu ginteii latine spune lunei cu glasu providentialu, ce este aceasta ginta pe pamentu; dér' elu spune lunei si mai multu, spune cu gratia rapitóre, ca natiunea romana, cá si limb'a

ei, este adi o virgina plina de focu si de dulceata pe care nici nadusielle tropice n'o vestejescu, nici lupt'a elementeloru n'o póte inspaimentá, nici infrange, pentru ca timbrulu ei este puterea, sórtea ei nemurirea!

Amu fostu de multeori ingrijati de viitorulu nostru, dér' astadi, candu vedemu in noi mai multa vieatia decatu amu fi potutu asteptá, candu ne vedemu crescuta poterea braçului si juneti'a animei, potemu privi cu liniste in viitoriu.

Este unu adevéru necontestabilu, ca fara lyra lui Alesandri braçulu Romanului n'ar' fi aretatú iutiél'a de astadi, pentru ca n'ar' fi pastratu in gradu asia mare superb'a consciinta.

„Ca Romanu sunt in putere,
„Si Romanu 'n voci nu piero!“

La radiiele sufletului Teu s'au incalditu milioane de animi! la acordurile Tale dragalásie tinerii crescú si batravii-intinerescu.

Nu vremu se Ti spunemu ce ne esti, pentru ca sci mai bine decatu noi; nu vremu se Ti spunemu admiratiunea nóstra, pentru ca pe catu de puçinu o cauti pe atatu de multu o meriti; dér' vreme se Te asiguramu, ca efectulu fapteloru Tale este perfectu, ca bucuri'a natiunei romane, „de-a Te numi alu seu“, este nemarginita!

Insufletirea de tesaurulu armoniiloru, cu cari vorbesti din animi catra animi, ea va fi totdeuna gat'a la fapte de nemurire, acelu nemurire dandu, de-a carui lyra a fostu farmecata.

Noi nu Ti potemu dori mai multa fericire, bucuria si mandria, decatu simte astadi neamulu romanescu la triumfulu, ce Ti incoroneaza nobil'a tendintia.

Dé Dumnedieu se Te mai potemu numi inca multi ani alu nostru, pentru ca scumpu numele Teu varsa lumina preste totu poporulu romanu si-lu indreptatiesce se se simtia egalú oricarui poporu din lume in nisuiutiile sale catra idealulu omenimei!

Vien'a, in Iuviu 1878.

Urméza 40 subscrieri.

Toastulu dlui V. A. Urechia.

rostitu la banchetulu datu in onórea lui Vasile Alesandri.

„Ce insemnéza ospetiulu de asta séra? Presiedintele sarbarei si d. ministru de culte ne-au spusu acést'a, cu graiulu Dnéloru de temeiu si „Dvóstra cu totii ati strigatu: „asia este!“ si „v'ati luatú la intrecere, cu sunetu de surle si „timpane, a redicá urarile de bucuria, entusiaste „laude. — Ni s'a disu, ca serbatorimu pe Alesandri. Dér' candu óre amu incetatu de alu serbatori, ce se ne adunamu numai acum spre acést'a? Apoi, acumu, ca tóstele cele adevératu oficiale, scurte si grave s'au disu, permiteti-mi a ve descreti fruntea cu zimbetulu povestirei unei deprinderi romanesce, care sémina órecum cu ceea ce noi facemu asta séra.

Sciti ce e „botezulu resteiului? Candu carausii se intornu tómn'a cu butile de vinu dela Cotnari, facu dese popasuri si róta in giurulu carului, si ocolu in giurulu veselului focu de nópte, desierta plosc'a in sanatatea tuturoru celoru de facia, a tuturoru celoru de acasa. Candu sanatatile s'au sfiřitu, vine botezulu resteiului: unu tieranu face pe pop'a, altulu pe nasiulu si resteiulu e fiulu unu alu treilea. Dupa botezulu, cumetri'a si plosc'a earasi canta ca tilinc'a, pupata de buzele meseniloru.

Romanimea nóstra duce de multi ani si la munti carunti, si la vai cu flori, vinulu celu bunu din lunc'a dela Mircesci si beuramu si beuramu cu totii. Si in di cu sóre si in di cu noru vinulu teu, vieriu alu neamului romanescu, a avutu cautare si numele teu n'a lipsitu la tóte serbatorile animei, la tóte bucuriele mintiei! — Negresitu, este o gloria triumfulu teu dela Montpellier; dér' aveamu noi nevoia de verdictulu senatulu acelu'a literariu, cá se te iubimu, cá se 'ti spunemu iubirea nóstra? Asia dér' facemu botezulu resteiului; cautaramu numai privilegiu, fiindu ca vii la noi asia de raru, se 'ti laudamu vinulu, cá se ni-lu dai mereu si multi ani inca, bucuria mintiei, intari'e de sfatu bunu animei la dile negre de pasu. Da, domniloru consacrátiunea poetulu romanu nu o face Cantulu Latinului, ci Doinele si Lacrimiórele, ci intrég'a s'a colectiune de 25 de ani de cugetare romanésca, ci teatrulu seu, temelie neperitórie, pe care noui mesteri Manole au ridicatu tempulu, unde astadi serbamu in Alesandri pe larii lui. . .

Nu asteptati, credu, acum dela mine se ve vorbescu de meritele literare ale unui Alesandri... De analiza póte convinge mai deplinu o lume, déca ar' avé nevoia de convingere, despre meritele tale, poete, decatu constatarea adunarei din giurulu teu de asta-séra: aci suntemu toti, fora osebite de partida, generatiuni, cari descindemu cu grija provernisiului délului vietiei, juni, cari 'lu urca cu anim'a plina de dorurile sfante ale primaverei, barbati in vigórea vârstei, cari 'si-au otielitu braçulu loru pentru aperarea tieriei, cá 'a Griviti'a, Rahov'a, Smardanu, scaldati in und'a intaritória a poesiei, din care ai facutu apa de botezu sfantu pentru totu némulu romanescu!

Istori'a, constatandu glori'a ta, va avé cu buna séma o mirare si o greutate de esplicatu. Déca in optic'a fisica proportiunea lucrurilor si fiintieloru este in raportu directu cu apropierea loru de ochii nostri, in optic'a morala faptele si ómenii se marescu cu catu sunt mai departe de vederea nóstra. Cum se face dér, ca tu, poete aci langa noi, in mediuloculu nostru fiindu, remai mare, asia ca numai iubirea póte a se încercá se se mesóre cu marirea ta? Domniloru, se nu fia la acésta resturnare a legiloru opticea o esplicatiune? Alesandri e poetulu nostru celu mare, pentru ca geniulu lui este sintesa a Romanitatiei; elu a legatu viitorulu de presinte si presintele de trecutu. Totu ceea ce s'a scrisu in acésta tíera, ori catu de stralucitu oricatu de iubitu din punctulu de vedere alu teoriei, alu artei, a trecutulu fara urma, cá unu meteoru; acea scrisóre a remasu nemului romanu, acea cantare 'i va romané care a esitu, care va sbucni din rarunchii, din anim'a lui. Candu in secolulu alu 17-lea, Costinii, Varlamii, Dositeii, Teodorii, Milestii creara ceea ce amu numi o miscare literaria in tíera, poporulu romanu o saluta, o primí, si in sinulu seu aduse róde, pentru ca ea era caracterisata, iuainte de tóte, de simtieminte romanesci. Dvóstre sciti cumu desmerda, asia dicédu, strabunii nostri primele loru carti, numindu-le, fara distinctiune, ori care fia materi'a ce tratau: „C a r t e R o m a n é s c a.“ „Pravilele“, recile pravile ale lui Vasile Lupu, se chiamau „carte romanésca“. Prológele mitropolitulu Varlam se numiau „carte romanésca“. „Intr'at'a lunga vreme strabunii nostri au scrisu cumu dice Dositei, catu au potutu birui in acei vraci grái ai tieriei.“ Ei au scrisu „carte romanésca.“

C a r t e r o m a n é s c a ai scrisu si tu, Alesandri, si de aceea romanimea de peste totu loculu a ascultat cu dragu graiulu teu, ca-ci ea a aflatu adunate in anim'a ta comorile animei strabune. Cantarea t'a, poete, a fostu si este resunetulu mangaiósu alu trecutulu, prevestire luminósa a viitorulu. Déca geniulu s'ar' potea asemaná cu unu instrumentu, oricatu de ingeniosu, esitu diu man'a omului, asi dice, ca tu esci „fonografulu“ lui Damnedieu, in anim'a ta a resunatu, in dilele dupa urma, graiulu de vietia, pe care 'lu amutise timpurile aprigi ale instrainarei. Colo susu, in Olimpulu acestui teatru, generatiunea de faci'a a in scrisu numele teu, Alesandri, pentru ca esti creatorulu neimitatu alu acestei scoli de moravuri ale natiunei tale. Numele teu inse iusemneza si mai multu, elu este si mai susu si mai copriindietoriu, de aceea domniloru, ridicu acestu paharu in sanetatea si pentru remanerea nenumarati ani in fruntea nóstra a parintelui Cartiei si Cantarei Romane.“

Latini dela Montpellier.

Reproducemu cu placere urmatórea scrisóre adresata de d. V. A. Urechia diarielor din Bucuresei:

„Domnule Directoru! In urm'a fromósei victorii, reportata de Romani'a prin iubitul seu Alesandri la Montpellier, amu adressatu cu unu mare numeru de cetatiani din Bucuresei, o depesia de felicitare pentru congressulu serbatoriloru latine, si l'am indemnatu se'si tiena sesiunea viitória din 1879 la Bucuresei, spre a dá consacrátiunea s'a tieriei latine dela Dunare, dupa ce'i incununase bardulu favoritu. Comitétulu congressulu a respunsu prin telegrama, ca adunarea latina primesce acésta invitare cu tóta placerea. Astadi ne-a verítu inse dela d. Tourtoulou, presiedintele serbatoriloru, o scrisóre, din care cu grabire si fericire estragu liniile urmatórie, spre a ajunge la cunoscenti'a tieriei intregi prin organulu fóiie dv. Éta-le:

„Trebuie se ve spunu, ca depesi'a dv. a fostu „priimuta de latini intruniti la Montpellier, cu „sentimente celei mai vii simpathii si cu unu „adeveratu entusiasmu.

„Amu fostu fericiti, ca talentulu ilustrulu

„vostru Alesandri ne-a datu ocasiunea a incununá „pe unu poetu alu acestei viteze natiuni romane, „care lupta de atatea secole pentru civilisatiunea „latina si pentru libertatea s'a.

„Urarile nóstre se indrépta catra dens'a, si „speramu pentru ea unu mai bunu viit riu.

„Priimimu invitatiunea vóstra fraterna. In „Septembre 1879 avemu credinti'a, ca delegatii „din tóte tierile latine ale lunei voru proclamá, „pe tiermii Danubiului, ca rass'a latina e mandra „de Romani'a

Subscriu: **Baron de Tourtoulou.**“

Domnule Directoru! Voiu avé onórea peste puçine dile a ve vesti, ce mesuri se voru luá pentru cá se constituimu comitétulu congressulu latinu din Septembre 1879, in urm'a, credu, a unei adunari generale, ce prin foile romane vomu convocá in sala Ateneului. Pana atunci primiti s. c. l
V. A. Urechia.

Discursulu lui Victoru Hugo, tienutu la centenariulu lui Voltaire.

(Fine.)

„Domniloru, a resumá epoce intregi in nume de ómeni, a numai secole, a face dintr'ensele unu felu de fiintie omenesci, acestu dar' nu l'au avutu de catu trei popore: Greci'a, Itali'a si Franci'a. Se dice secolulu lui Pericle, secolulu lui Augustu, secolulu lui Leon X, secolulu lui Ludovicu XIV, secolulu lui Voltaire. Aceste denumiri au unu intielesu fórte mare. Acestu privilegiu d'a da numiri unoru secole, pe care l'are numai Greci'a, Franci'a si Itali'a, este semnulu celu mai mare de civilisatiune. Pana la Voltaire sunt numiri de capu de state; Voltaire e mai multu de catu unu capu de stat, e unu capu de idei. Cu Voltaire incepe o noua era. Se simte, ca de adi inainte inalt'a potere domnitória a geniului omenescu va fi cugetarea, civilisatiunea era supusa poterii brute, ea va fi supusa ideaululu. Acésta e rumperea sceptrulu si a spadei iniocvite cu radi'a, adica autoritatea prefacuta in libertate. Nici o alta suveranitate de catu legea pentru poporu si consciinti'a pentru individu. Pentru fiecare dintre noi, ambele aspecte ale progressulu ni-se aréta intr'unu modu lamuritu, si écca-le: a esercitá dreptulu seu, adica a fi unu om; a indeplini datori'a s'a, adica a fi unu cetatiénu.

Acest'a este intielesulu cuventulu: secolulu lui Voltaire; acest'a este intielesulu acelni evenimentu supremu: Revolutiunea francesca. Elu fu pregatitu de cele doué secole memorabile, care au precedatu secolulu alu XVIII-a: Rabelais prevestesce regalitatea in Gargantua si Moliere prevestesce pe Biserica in Tartuffe. Ur'a in contra poterii si respectulu pentru dieptu se vedu in aceste doué spirite. Oricine dice astadi: „Poterea priméza dreptulu“, se întórce la evulu mediu si vorbesce ómeniloru cu trei sute de ani inderetu. (Aplause prelungite.) Domniloru, secolulu alu XIX slavesce pe secolulu alu XVIII. Secolulu alu XVIII propune, secolulu alu XIX conchide. Si ultimulu cuventu alu meu va fi constatarea linistita, dér' nestramutata, a progressulu.

Timpurile au sositu. Dreptulu si-a gasitu formul'a. federatiunea omenésca. Astadi, poterea se numesce violiutia si incepe a fi judecata; resbelulu pusu sub acusare; civilisatiunea, in urm'a plangerii geniului omenescu, instruesce processulu si pregatesce dosarulu criminalu alu cuceritoriloru si alu capitaneloru. (Miscare.) Acestu martoru, Istori'a, este chiamata. Aspra realitate apare. Orbirea dispare. Adesea adtadi eroulu este unu felu de omoritoriu. (Aplause). Popórele au inceputu a intielege, ca marirea unei crime nu póte fi micsiorarea ei, ca déca a omori este o crima, a omori multu nu póte fi o circumstantia usiuratóre, (aplaude) ca, deca a furá nu este o rusine, a face navaliri nu póte fi o gloria (aplaude prelungite); ca Te Deum urile nu servescu la nimicu, ca omorulu este omoru, ca sangele versatu este sange versatu, ca nu servescu la nimicu de a se numi Cosare séu Napoleon, si ca in ochii Damnedieului eternu nu se póte schimbá faci'a omorulu pentru ca in loculu caciulei puscariasiului i-se pune pe capu o coróna de imperatu. (Lungi aclamari. — Intreita salva de aplause.)

Ah! se proclamamu adeverurile absolute. Se desouaramu resbelulu. Nu, gloria sangerósa nu esista. Nu, nu este bine, nu este folositoriu de a face cadavre. Nu, nu se póte, cá viéti'a se lucreze pentru mórtu. Nu, o mame, care me inconjurati, nu se póte ca resbelulu, acestu hotiu, se urmeze a ve furá copii Nu, nu se póte, ca femeile se nasca in dureri, ca ómenii se nasca, papórele se are si se semene, ca tierianulu se muncésca campulu si ca lucratorulu se aduca imbelsiurgarea in orasie, ca cugetatorii se mediteze, ca industri'a si geniulu se faca minuni, ca imens'a activitate omenésca se inmultiesca in faci'a cerulu instelatu silintiele si creatiunile, pentru a ajunge la acésta inspaimentatóre espositiune internationale, ce se numesce unu campu de bataia. (Adanca miscare. — Sala intréga este in picióre si aclama pe oratoriu.) Adeveratulu campu de bataia éca-lu. Este acesta intrunire de capete de opera ale munciei omenesci, pe care Parisulu o aréta lunei in acestu

momentu. Adeverat'a victoria, este victori'a Parisulu. (Aplause.)

Vai! nu se póte ascunde, ca or'a actuala, ori cata admirare si ori catu de multu respectu ar' meritá, totu mai are parti intunecóse; mai sunt intunecimi pe orizonte; tragedi'a popóreloru nu s'a sfirsitu; resbelulu, resbelulu blaste-matu, mai este acolo si indrasnesce a'si ridicá capulu in acésta serbare santa a pacii. Principii, de doui ani se incapatinéza pentru unu contrastu funestu; discordi'a loru pune pedica la concordia nóstra si sunt reu inspirati de a ne condanná la constatarea unui asemenea contrastu.

Acestu contrastu ne readuce la Voltaire. In faci'a eventualitiloru amenintatóre, se fimu mai pacinici de catu oricandu. Se ne întórceму spre acestu mare mortu, spre acestu mare viu, spre acestu mare spiritu. Se ne inchinamu dinaintea mormintelor venerabile. Se ceremu sfatu dela acela a carui viéti'a folositóre ómeniloru s'a stinsu acumu o sutá de ani, dér' a carui opera este neperitóre. Se ceremu sfatu dela ceilalti cugetatori puternici, ausiliariloru acestui gloriosu Voltaire, lui Rousseau, lui Diderot, lui Montesquieu. Se damu cuventulu acestoru voci maretie. Se oprimu versarea de sange. Destulu! destulu, despotiloru! Ah! barbari'a staruesce; ei bine, se protesteze filosofia! Spad'a persista, se se indigneze civilisatiunea! Se vina secolulu alu XVIII in ajutorulu secolulu alu XIX: filosofii, predecesorii nostri, sunt apostolii adeverulu; se invocamu aceste umbre maretie; in faci'a monarchiloru visatori de resbele, se vina ei se proclame dreptulu omului la viéti'a, dreptulu consciintiei la libertate, suveranitatea ratiunei, santiéni'a munciei, bunatatea pacii; si, fiindu-ca nópte ese de la tronuri, se ésa lumin'a din fundulu mormintelor. (Aclamari unanime si prelungite. — Strigate de: Traiesca Victor Hugo!)

D i v e r s e.

(George V regele Hanovre i), care, cumu anuntiaramu, a repausatu dilele trecute in Paris, este nascutu la 1819, fiu alu regelui Ernestu-Augustu, veru alu reginei englese Victori'a; era principe regal alu Marei Britanie, duce de Cumberland, de Brunswik-Lüneburg si generalu in armat'a englese. George V a suitu tronulu parintiloru sei la 18 Novembre 1851. Elu era orbu. In etate de 15 ani si-a perdutu vederea si cá se póta succedá la tronu a stabilitu o ordonantia regala inca la 1841, ca va poté domni. Déca tóte actele ce i se voru presentá spre subsemnaru voru fi cetite in presinti'a unui comitétu de 12 marturi si subscribe de secretariulu acestui comitétu. Regele Hanovre i era iubitu la poporu pentru insusirile sale bune cu tóte ca mai sub totu timpulu domnirii sale a fostu partitele reactionarie la guvernulu. George V traiea in inimicitia cu curtea regala prussésca in resbelulu dela 1866 mersu cu Austri'a in contra Prussiei, dér' armat'a s'a fú batuta si prinsa de generalulu Manteuffel. I s'a datu voia atunci a parasí tíer'a cu fiulu, inse pentru totdeauna, ca-ci dupa incheierea pacii regele Hanovre i a fostu detronatu si regatulu Hanovre i a devenitu proviucia russésca. Nu era destulu cu atata, der mai tardiu s'a secuestratu si averea colossala a dinastiei hanovrene, cu cuventu ca regele si fidelii sei agitéza in contra Prussiei. Regele Hanovre i a traitu mai multi ani la curtea de Vien'a, ear' de 5 ani petrece in Paris. — Inmormentarea lui in Parisu fú grandiósa. Generalulu Aymard, guvernorulu Parisulu cu statulu majoru generalu mergea in fruntea conductulu, gard'a republicana calare, infanteria, cuirassiri si artileria urmara dupa elu. Lachei imbracati in rosii portau corón'a si sceptrulu, o cununa de flori alba-violeta acoperea carulu mortuaru, si delegati hanoverani portau cununi. Dupa caru venieau intre altii principele de Wales, regele titularu alu Spaniei Franciscu si princ. de Nemours. — Principele mostenitoriu alu Hanovre i a multiamitu printr'o scrisóre poporatiunei din Parisu pentru atitudinea observata la inmormentarea tatalui seu, regelui George V.

(Dela espositiunea din Parisu.) Estragemu dintr'o corespondintia a „Telegraphulu“ urmatóriele: Pentru eruditi si pentru cei ce iubescu sciintiele si dorescu propasirea loru, sectiunea instructiunei este fórte interessanta la espositiune: acolo poti vedé tóte membrele, tóte particellele, tóte siurupurile, cari construescu acésta mare masina, carei'a datorimu totulu: Invetiamentulu. Fora indoiéla, ca aceste galerii nu potu satisfacé pe acei, cari cauta numai distractiuni si petreceri; salile au unu aspectu severu: ici te credi intr'unu museu, colo intr'o biblioteca, dincóce intr'o scóla, dincolo intr'unu laboratoriu, etc. Dér' din mediuloculu acestoru venerabile unelte, emana unu aeru de respectu, care iti impune. Priviti Bibliotec'a

Ministeriului de Instrucțiune, compusa de 8000 volume, din opere aparute dela 1867 pana azi. Cate capo d'opere intr'unu asiá de scurtu timpu! cate carti binefacátorie pentru omenire! Nicairi miscarea publicatiunilor, mai cu deosebire literarie, nu e asiá de mare cá in Francia; vedeti sectiunea Libreriei si a Typographiei. Esportatiunea cartilor in 1878 a atinsu aprópe sum'a de 15 milioane de franci, pe candu importatiunea numai 4 milioane; numerulu volumelor publicate numai in 1876 s'a redicatu la 13,500; numerulu librarilor numai in Paris trece peste 1000; imprimeriile nu se potu calculá, atatu sunt de numeroase. Priviti acumu cu cata arta suat legate aceste carti; acestu dificulu mestesiugu (vorbescu de legaturile de arta) potu dice, ca apartiene numai Franciei. Cine nu au auditu vorbindu de celebri legatori Dérome, Padeloup, Capé, Bazérian, s. c. l. Cine n'a pipaitu, cine n'a admiratu minunatele legaturi esite din istetiile lor mani? Legatur'a represinta pe anu sum'a de 10 milioane, ca afaceri. Comericiulu cu hartia este fórté mare: in 1875 valórea totala a productiunei s'a urcatu la aprópe 9 milioane de franci; s'a esportatu pentru o valóre de 15 milioane; numerulu fabricelor de hartia era in 1873 de 509. — A sositu in Paris unu uriasu chinesisu inaltu 2 metri si 35 centimetre. — Inventiunile se succedu si nu se asémana: unele suat caraghióse, altele folositoare, altele curióse. Astfelu la espositiune esista o fabrica de pui; reasigurati-ve, totu cu oue iti face pui; dér' ori si cumu nu vi se pare minunatu lucru se dai unu ou, si se vedi esindu unu puiu? Asia voi se vedu, candu ar vedé asemenea bazagonii, figura unei tierance dela noi, care pune se clocésca gainele cu atata grija. Cu acésta ocaziune o cestiune: Gain'a face oulu séu oulu gain'a?"

(Despre representatiunea teatrala in onórea lui V. Alexandri) ce avú locu Marti'a trecuta in Iasi, scrie „Stafet'a“: Sal'a teatrului era plina. In redicarea cortinei scen'a era splendidu decorata cu buchete de flori, stindarte nationale, in mediuloculu caror'a posá intrunu tablou grandiósa figura a poetului asupra carui'a doui genii tieneau o cunvna cu inscriptiunea: *Recunoscintia poetului*. Imnulu Romaniei s'au cantatu dintre culise, dupa care din ambele parti ale scenei au esitu pe rendu cate doui artisti si doue artiste, depunédu cununi pe piedestalulu tabloului; dupa acestea betranii artisti ai scenei teatrului dnii Luchianu, Dalanescu si Galino cu unu pasu plinu de respectu au depusu si ei cununile de omagiu. Incheierea representatiunei s'au urmatu prin intonarea cantului Gintei latine de unu coru in mediuloculu carui'a figurá stindartele pleiadei latine: Romani'a, Francia, Italia, Spania, Portugali'a, Belgi'a si Brasili'a. Entusiasmulu spectatoriloru fú la culmea serbarei. Numai o singura persóna lipsea dela acelu entusiasm: laureatul poetu Vasile Alexandri, cerele obositu de serbatórea din capital'a tieriei se retrasese spre puçinu repausu in nemuritórea lunca dela Mircesci. La acestu tributulu de omagiu au concuratu pe lenga artistii dramatici si dd. professori ai Conservatoriului musicalu precumu si corpulu filarmonicu cu corulu dela St. Spiridon. In timpulu representatiunei s'au impartitu o poesia gatita de iubitul cetatianu D. Gusti, care in todeanu'a se vede in fruntea miscarilor nationale.

Sciri merunte din Romani'a. Vineri Domnitoriulu a primitu in audientia la palatulu dela Cotroceni pe d. br. Stuart, agentu diplomaticu alu Rusiei, care a remis M. Sale „Crucea rosia“, instituita de imperatorele Rusiei si tramisa M. S. Dómei de M. S. imperatés'a Rusiei, impreuna cu-o scrisóre autografa. — „L'Orient“ primesce din Bolgradu, 17 Iuniu, scirea, ca multi oficiari russi, cari capetasera congediu in Russi'a, au primitu ordinu de a se reintórcé imediatu la regimentele lor. — „Memorial diplomatique“ anuntia, ca d. Calimachi-Catargiu, agentulu diplomaticu alu Romaniei la Parisu, ar' fi revenitu dela misiunea s'a din Londr'a, dér' a plecatu imediatu dupa aceea la Berlinu, unde fú chiamatu. D. Robescu, directorulu generalu alu postelora si alu telegrafelor in Romania, si fostu delegatu la congressulu postalu, ce s'a ténutu dilele aceste in Parisu, inca a plecatu la Berlinu. — D. P. S. Aurelianu e numitu directoru si professoru de agricultura si economia rurala la scól'a de agricultura si meserii dela Ferestreu, in loculu dlui Ilie Angelescu, insarcinatu provisoriu cu acestu postu. — Adunarea deputatiloru in siedinti'a de Marti a respinsu demissiunea dlui P. S. Aurelianu din mandatulu de deputatu; a votatu unu creditu de 39,000 lei pentru confectionarea medaliei „Aperatori independentii“. Totodata s'a cetitu mesagiulu

domnescu, prin care se prelungesce sesiunea pana la 15 Iuniu, v. Presiedintele a facutu cunoscutu, ca principele mostenitoriu alu Germaniei a insarcinatu pe agentulu diplomaticu germanu a multiami representatiunei nationale romane pentru dovedile de simpatia, ce le au datu imperatului Wilhelm cu ocaziunea ultimului atentatu. Apoi s'a procedatu la alegerea presiedintelui camerei si a intrunitu maiortate de 47 voturi d. G. Vernescu. — Dumineca, a dou'a di dupa solemnitatea remiterii colanului „prea santei Anunciada“ Domnitoriulu si Dóma au binevoitu a intruni la prandiu la palatulu de Cotroceni, pe d. br. Fava, agentulu diplomaticu alu Italiei, pe d. Ristori, atasiatu la ambasada regala a Italiei si mai multi inalti functionari ai statului si persóne notabile d-ni si d-ne. — „L'Orient“ afla din Galati, ca autoritatile russe au facutu cercetari noue in Dunare si in locurile, unde asiediase turcii torpile. S'au scosu tóte torpilele, incatu se póte dice, ca Dunarea e pe deplinu curatita si libera pentru navigatiune. — Unu fostu cassieriu, cu numele Vasilescu condamnatu pentru delapidari, au trasu doue focuri asupra dlui Focsi'a, membru la curtea de conturi si Pa ranitu in modu gravu. — Vineri pleaca d. Moceanu maestrulu „Calusiariului“ impreuna cu trup'a s'a la espositiunea din Paris, unde va representá jocurile nationale. I dorimu succesu bunu! — „Rom. lib.“ ne spune, ca d. I. N. Alexandrescu, proprietariu a daruitu unu locu spre a construi unu nouu localu de scóla in orasielulu Gaiesci. Fapta nobila si démna de imitatu! — Poetulu Alexandri a plecatu Sambata sér'a din Bucuresci la Mircesci.

Sciri ultime telegrafice.

Berlinu, 21 Iuniu. Astadi nu s'a ténutu siedintia din cauza ca s'a continuatu discussiunea asupra cestiunei bulgare.

Londonu, 21 Iuniu. „Times“ anuntia din Berlinu: Unu plenipotentiatu russescuspecialu a fostu tramisu la Petersburg, spre a face relatiuni imperatului si a supune decisiunei sale unele cestiuni grave, ce s'au ivitu in congressulu cu privire la garnison'a russésca, ce va avé se remana in Bulgari'a. Abia pe mane se astépta sosirea unui respunsu. („K. Z.“)

Camer'a austriaca a fostu amanata, dupa ce a votatu ultim'a lege privitoria la impacarea dualistica. Se sustiene, ca ministerulu Auersperg, dupa-ce si-a implinitu misiunea se va duce. Cu greu se va gasi inse altulu in locu.

Camer'a maghiara desbate inca barbatesce asupra impacarei, dér' se apropia momentulu, in care-i va espirá mandatulu.

Publicatiune.

Prin comisiunile de assentarea cáiloru (remonta), ce se voru infintiá in urm'a preinaltei ordinatiuni, se voru cumpará cai de calaritu si de povara in urmatóriele orasie, si in dilele mai josu insemnate, anume:

Sibiu,

in 22 si 23 Iuniu a. c.: 29 cai de calaritu si 80 cai de povára.

Clusiu,

in 22, 23 si 24 Iuniu a. c.: 25 cai de calaritu si 100 cai de povara.

Bistritia,

dela 22 pana inclusive 25 Iuniu a. c.: 188 cai de povara.

Cohalmu,

in 22 si 23 Iuniu a. c.: 100 cai de povara.

Odorheiu-secuiescu,

in 22 si 23 Iuniu a. c.: 100 cai de povara.

Pentru cá p. t. proprietari de cai se póta pune la dispositiune caii loru apti pentru scopuri militari, se publica, precumu urméza, calitatile ce se receru:

1. Caii trebuie se fia in potere si in stare buna. —

2. Trebuie se fia de o constructiune indesata si de o potere insemnata pentru povara.

3. Se nu fia sub mesur'a minimala de 148 centimetri.

4. Caii de calaritu se nu fia mai betrani de 10, cei de povara se nu fia mai betrani de 12 ani, si nici unii nici altii mai tineri de 4 ani.

5. Caii de calaritu la munti se voru luá si sub mesur'a minimala, si anume cu o mesura de 147 centimetri, déca voru avé ó calitate speciala necessaria pentru acestu scopu.

6. Incatu pentru garanti'a de defecte, precumula: „galca“ (glandula); „muci si suspinu in 15 dile“; „la capchiu“; „verme“; „intiepenire“; „albétia si lunatecu in 30 de dile“;

se observa, ca erariulu c. r. la casu de atari defecte se va folosi de dreptulu provenitoriu din garantiya, si caii atacati de aceste defecte se voru da proprietariloru indereptu pe lenga replatirea din partea acestor'a a pretiului cumperarei.

7. Pretiulu cáiloru va fi, precumu urméza: pentru unu calu de povara 120 pana la 150 fl. v. a.; pentru unu calu de calaritu de munte pana la 300 fl. v. a.

Domnii proprietari, séu si negutiatori de cai sunt invitati a-si maná caii, cari corespundu conditiuniloru mai susu dise, inaintea comisiuniloru de assentare, pentru cá asiá scopulu de o intetita cumparare se se póta ajunge catu se póte mai curendu.

Localitatea, unde are se lucreze comisiunea de assentare, este de a se intrebá la autoritatea comunale.

2—2 Dela comand'a c. r. militara in Sibiu.

Iustinianu M. Gram'a.

Comissionariu si speditoriu in Brasiovu isi recomanda deponitoriulu seu bine asoratu in

MASINI DE CUSUTU

tóte sistemele, calitate buna, garantatu, atatu per cassa catu si pe rate lunari. 1—3

Pravurile purgative gazóse

dela Elópatak.

Cuprindu in sene partile constitutive chemice ale apelor renumite dela Elópatak.

Efectu deosebitu arata pravurile aceste in contra slabitiunii de stomachu, lipsa de apetitu, in contra galbinarii si tóte bólele de apa séu hydropica, in contra trenjiloru, la doreri de besica, tiav'a udului, nisipu si pétra in ele, cathare cronice, inflaturi, curgeri albe, ametiile, congestiune catra capu, peptu s. a. 3—12

Una dosa din pravurile aceste are efectulu cá 2 dose de pravuri ale lui Seidlitz.

Pretiulu unei cutiie cu 12 dose este petotindene 80 cruceri m. a.

Cei cari voru ale avé in depositu spre vendiare, primescu rabatu.

Depositulu generale se afa in BRASIOVU in apotheca lui GREGORIU SAVA.

Sapunu Vaseline.

Specialitati din farmaci'a de Vien'a „zum Mohren“. Curonatu cu marea medalia de argintu la espositiunea de Linz.

Se distinge prin finet'a odorului seu si prin esolentele proprietati hygienice, dandu pelei o estrema delicatetia si o conservare durabila. E mai pre susu de tóte celalalte sapunuri de toaleta. Depositulu: la Brasiovu, Strada noua (Spitals-Neugasse) Nr. 454 parterre la M-me Henry. (Espositiunea prin posta se face imediatu.)

Pretiurile piatiei

in 21 Iuniu n. 1878.

	Hectolitru.	fl. er.		Hectolitru.	fl. er.
Granu	fruntea	9.40	Mazerea	5.—	
	midulocu	9.—	Lintea	10.—	
	de diosu	8.10	Fasolea	5.—	
Mestecatu		7.60	Cartofi		
Secara	fromósa	6.20	Sementu de inu	10.50	
	de midulocu	6.—		1 Chilo.	fl. er.
Ordiulu	frumosu	5.50	Carne de vita	—40	
	de midulocu	4.80	„ de rimatoriu	—48	
Ovesulu	frumosu	3.—	„ de berbece	—	
	de midulocu	2.90		100 Chile.	fl. er.
Porumbulu		5.—	Seu de vita prospetu	38.40	
Meiu		6.—	„ „ „ topitu	—	
Hrisca		—			

Cursulu la burs'a de Vien'a

din 21 Iuniu st. n. 1878.

5% Rent'a charthia (Metalliques)	63.60	Oblig. rurali ungare	76.50
5% Rent'a-argintu (imprumutu nationalu)	65.50	„ „ Banat-Timis	77.50
Losurile din 1860	113.50	„ „ transilvane	—
Actiunile banciei nation.	847.—	„ „ croato-slav	78.25
„ instit. de creditu	237.30	Argintulu in marfuri	102.60
Londr'a, 3 luni	117.80	Galbini imperatéschi	5.60
		Napoleond'ori	9.45
		Marci 100 imp. germ.	58.25

Editoru: Iacobu Muresianu.

Redactoru responsabilu: Dr. Aurel Muresianu.

Tipografi'a: Ioane Gótt si fiu Henricu.